

Mál nr. 57/2014**M og
V v/ bifreiðanna A og B.****Árekstur í hringtorgi við Fossveg á Selfossi.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 18. febrúar 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 10. mars 2014.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að árekstur hafi orðið með bifreiðum A og B í hringtorgi. Bifreið A var ekið inn á hringtorgið gegn biðskyldu þegar bifreið B var við akstur í hringtorginu. Í kjölfarið virðist ökumaður bifreiðar A hafa hemlað og þá lenti bifreið B aftan á bifreið A. Í gögnum málsins eru athugasemdir frá gangandi vegfaranda sem var vitni að árekstrinum. Þar lýsir vitnið aðdraganda árekstursins þannig að bifreið A hafi verið ekið í veg fyrir bifreið B og hemlað án sýnilegrar ástæðu fyrir áreksturinn.

M kveðst hafa ekið bifreið A inn í hringtorgið, strax út úr því og þar hemlað í vegkanti þegar bifreið B var ekið aftan á bifreið A. M vísar til þess að ökumaður bifreiðar B hafi sagt á vettvangi að hann hafi óvart stigið á bensíngjöf bifreiðar A áður en árekstur varð. M kveður V hafa metið sig í fullum órétti vegna árekstursins og vill láta reyna á hvort það sé rétt.

V bendir á framburð vitnis um aðdraganda árekstursins og að ökumaður bifreiðar A hafi brotið gegn 2. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 með því að hafa keyrt af biðskyldu inn á hringtorgið sem og brotið gegn 2. mgr. 17. gr. sömu laga með því að snarhemlað án tilefnis um 15 metra frá þeim stað sem hann ók inn á hringtorgið. Það hafi skapað hættu fyrir umferð sem var þá þegar í hringtorginu, eins og bifreið B, og því til stuðnings megi sjá af vitnisburði vitnis að ökumaður bifreiðar B hafi flautað til að gera vart við sig rétt áður en árekstur varð. Einnig vísar V til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 320/2013 máli sínu til stuðnings.

Álit.

Við sakarmat í málinu skv. 89. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 verður að taka mið af skýrslum aðila, skýrslu vitnis og aðstæðum öllum í málinu. Ekki er ágreiningur um að M ók bifreið A inn á hringtorg þar sem bifreið B var fyrir. Með slíku aksturslagi braut M gegn fyrirmælum 2. mgr. 25. gr. umferðarlaga um að víkja fyrir umferð vegna biðskyldu. Þegar M stöðvaði skyndilega stuttu síðar verður að telja, sérstaklega með hliðsjón af framburði vitnis, að M hafi stöðvað bifreiðina án sýnilegrar ástæðu. Ekki er sannað að hann hafi vikið út í vegkanti þannig að ökumaður B hafi átt greiða leið framhjá. Braut M því einnig gegn fyrirmælum 2. mgr. 17. gr. umferðarlaga um stöðvun án hættu fyrir aðra umferð. Sönnunarbyrði um að ökumaður B hafi ekið of hratt eða ógætilega hvílir við þessar aðstæður á M. Gögn málsins þykja ekki styðja að ökumaður B hafi ekið of hratt eða ógætilega og verður því öll sök lögð á M, ökumann bifreiðar A.

Niðurstaða.

Ökumaður bifreiðar A ber fulla ábyrgð á árekstri við bifreið B.

Reykjavík 25. mars 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.